

בית המשפט

ה"ע 506/04		בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים	
25/01/2007		לפני: כבוד השופטת מרים מזרחי	

בעניין:

הממונה על הגבלים עסקיים
ע"י עו"ד נאווה קרואני ועו"ד יאירה פרנקל
מרשות ההגבלים העסקיים

המבקשת

- נ ג ד -

שטראוס-עלית בע"מ
ע"י באי-כוחה עוה"ד ניב זקלר ושרון מרקוביץ
וינשטוק – זקלר ושות'

המשיבה

החלטה

1. לפני בקשה לאפשר הגשת ראייה נוספת. הראייה שבה מדובר היא דו"ח לשנת 2005 שהוגש ע"י המשיבה לרשות לניירות ערך ולבורסה. המבקשת חפצה להישען עליו כעל הודאת בעל דין של המשיבה. הבקשה הוגשה לא רק לאחר שמיעת הראיות בתיק, אלא גם לאחר שהוגשו הסיכומים בו. המשיבה מתנגדת לבקשה.

2. המשיבה טוענת כי הראייה האמורה אינה רלבנטית, מאחר שלשיטתה אין ללמוד ממנה על השאלה העיקרית העומדת להכרעה בערר, כפי שאין ללמוד דבר מראיות אחרות מאותו סוג, דהיינו - ראיות שהן בגדר הודאת בעל דין, שביסודן אותם נתונים - נתוני חברת נילסן - אשר לשיטת המשיבה הם נתונים חלקיים בלבד. ברם, שאלת המשמעות שיש לייחס ל"הודאות" מסוג זה בהקשר הנדון, היא שאלה שעלי עוד להכריע בה, ובטרם הוכרעה באופן שטוענת לו המשיבה, אין מקום להכריע בשאלת קבלת הראייה בהתבסס על אותו טיעון שהיא מעלה. טענות המשיבה בהקשר זה ייבחנו בתיק לגופו.

3. טענה אחרת שטוענת המשיבה היא הטענה שמדובר בראייה שניתן היה להגישה במועד ההוכחות. ברם, לטענת ב"כ הממונה, כפי שנתמכה בתצהיר שצורף לבקשה, הראייה הגיעה לידיעת הממונה בסמוך לפני

הגשת הבקשה, ואיני רואה טעם לקבוע אחרת. אכן, נראה כי היה ביד הממונה להגיש לאותה מטרה פרסום דומה משנה קודמת, ואולם, איני רואה גם סיבה לקבוע שהכנה ראוייה של התיק היתה מביאה בהכרח את הממונה לגילוי הראיה הקודמת.

מכל מקום, וזה העיקר, סוג זה של ראיה אין בו כדי להפגיע את המשיבה, מאחר שהממונה כבר נשענה על "הודאות" נטענות מסוגה, והצורך בהתייחסות ראייתית של המשיבה לנושא כבר התעורר וסופק - ולכן אין בהצגת הראיה משום "מהפך".

4. עוד טוענת המשיבה שאין בראיה כדי לתרום להליך, במיוחד לאור קיומן של ראיות נוספות מאותו סוג, שכבר נתלבנו ראייתית. ברם, הממונה העלתה שורת נימוקים המסבירים מדוע לראיה זו יש ערך מוסף, וברור שאם ראיות מסוג זה יש בהן כדי להשפיע על השאלות שבמחלוקת - ראוייה זו מחזקת את האחרות.

5. בנסיבות שתוארו, לא מתעורר חשש שקבלת הראיה בשלב זה אין בה כדי לגרום עיוות דין למשיבה, דהיינו - לפגוע בה באופן שאינו מאפשר לה להתמודד עם הראיה. הטיעונים שהעלתה המשיבה בהתנגדות להבאת הראיה, מלמדים כי משנת המשיבה לעניין משמעות הראיה היא סדורה וידועה והועלתה כבר בהקשר לראיות האחרות מאותו סוג.

6. המשיבה מציינת כי אם יתיר בית הדין את צירוף הראיה היא מבקשת לזמן את **המצהיר מטעם הממונה** להשלמת חקירה בנוגע לדו"ח הכספי האמור. בקשה זו תמוהה בעיני. אכן, ההיעתרות לבקשת הגשת הראיה באיחור מזמינה גישה מקילה גם כלפי הצד שכנגד, ואולם, דבר זה נראה מיותר לכאורה, מאחר שעיקר טענתה של המשיבה באשר לראיה הנוספת הוא שהראיה מבוססת על נתוני חב' אי.סי. נילסן ושאלת מהותם של נתונים אלו כבר התעוררה והתלבנה בראיות, ואין לגביה מחלוקת. לכן, אני סבורה כי אין צורך בקביעת מועד נוסף לחקירה, וכי המשיבה אף תוכל להגיש מסמך מסכם לגבי מהות נתונים אלו, שיהא מוסכם גם על ב"כ הממונה.

7. לאור האמור, מסקנתי היא כי הגשת הראיה בשלב זה אין בה כדי להכביד על הדיון או כדי לפגוע בהתנהלותה של המשיבה בהליך, וכי אף אילו היה מקום לנקוט כלל מחמיר לגבי קבלת הראיות באיחור בפני

בית הדין - דבר שאין סיבה לעשותו, כאשר בסעיף 37 לחוק ההגבלים העסקיים נקבע מפורשות כי בית הדין לא יהיה קשור בדיני ראיות – היתה הבקשה עומדת בו.

8. הצדדים יודיעו, עד ליום 10.2.07, אם הגיעו להסכם המייתר הבאת ראיות מטעם המשיבה בתגובה להתרת הגשת הראיה. כן יודיעו אם ברצונם להשלים סיכומים בעקבות הגשת הראיה.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום ה' בשבט, תשס"ז (24 בינואר 2007) בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.